

храмовы великолѣпны, нито пространи; защо-то въз време-то на гоненіа-та неможаха да направатъ зданіа благолѣпны, за славѣ-тѣ Божіѣ, въз които да се събиратъ, и да хвалатъ Бога духомъ и истиною, но имаха нѣкои прости мѣста, гдѣто кѣто се събираха славаха Бога, и совершаваха обрады-те си, споретъ преданіа-та на Апостоли-те. И въз време-то на гоненіа та събираха се въз доловы-те, добравы-те, вертепы-те и въз другы скрышны мѣста, и тамъ совершаваха обрады-те си.

А обрады-те имъ, както що говори Іустинъ фїлософъ, бываха тѣка. Ставаха заранъ, и славаха Бога, и совершаваха тайнства-та си. И най-напрешъ се молаха за новопросвѣщены-те, и за сичкы-те вообщѣ Хрїстіаны, послѣ зимахе пѣросвѣщеник-атъ имъ хлѣвъ, и размѣсено кїно съ водою, и молаше се по прѣмного, и совершаваше причастіе-то, потомъ народ-атъ думаше аминъ. Слѣдъ това прїймаха діакони-те причастіе-то, тѣ го раздаваха на присутствующи-те, да се причистатъ отъ освѣщенный-атъ хлѣвъ, кїно и вода; а кои-то не бѣха тамъ, и тамъ приносяха пакъ діакони-те отъ причастіе-то, и тїи се причестваха, и таа храна се именувахе благодареніе, отъ ком-то се причестваха само вѣрующы-те и кръстини-те.

Глава 16.

За четверто-то гоненіе на Хрїстіани-те отъ Адріана самодержца.

Послѣ смърть-тѣ Траіановѣ, стана самодер-